

Oppositionsparti, hørte vi adskillige Taler af det daværende ærede Medlem heri Tinget, som man vel nok kan have baade den ene og den anden Mening om, baade hvad Indholdet og hvad Kvaliteten angaar. — Den højtærede Erhvervsminister sagde nu bl. a., at jeg ramte Ministeriet Neergaard i Stedet for Ministeriet Stauning, fordi Loven er gennemført under den tidligere Regering og Instruktionerne er givet af den tidligere Handelsminister, inden den nuværende Erhvervsminister traadte til. Disse to Ting er rigtige, men hverken Loven eller Instruktionerne hjemler eller giver noget som helst Støttepunkt for, at man kan gaa til det, der nu er Strid om, nemlig disse Restriktioner, som ikke tillader Betaling af Vareposter, selv naar man kan bevise, at Varerne er købt og videresolgt, og at man kun ønsker Valutaen til Dækning af Varer her til Landet.

Jeg kan derfor slet ikke give den højtærede Statsminister Ret i, at mine Udtalelser i mindste Maade rammer til den Side. Man kan ikke, fordi man i en Regeringsperiode faar vedtaget en Lov, som senere udvides og derefter overlades til den anden Administration, sige: Ja, men det har den tidligere Regering Ansvaret for. Jeg sagde, at jeg sidste Gang havde Ordet, udtrykkelig, at vi erkendte at Valutacentralen havde gjort sin Nytte, og at den maaske ogsaa i Fremtiden kunde gøre sin Nytte; men saaledes som den har været administreret og forvaltet i denne Sommer, har den været skadelig. Man har jo ogsaa nu — hvad jeg har gjort opmærksom paa — lempet den Fremgangsmaade, man en Tid fulgte, og man har erklæret, at man ikke gik med Planer om. at genindføre saadanne Restriktioner.

Dernæst sagde den højtærede Minister, at jeg havde talt om Regeringens Evner. Han erklærede, at de kunde dog vel staa paa Højde med dem, jeg var i Besiddelse af. Det ærede Medlem Hr. Jønson siger gladelig „Hør“ dertil. Men vil Regeringen virkelig have de Oplysninger og Evner, som den højtærede mener at sidde ind med, og som jeg heller ikke skal bestride, sammenlignet med dem, som staar til et almindeligt Medlems Raadighed her i Salen, som ikke har hverken Adgang til disse Oplysninger eller til at arbejde med de Sager, som den højtærede Regering har? Jeg synes, at den højtærede Minister skulde undlade disse Bemærkninger, jeg synes ikke, de klæder ham. Men det maa han om, mig generer det ikke.

Ministeren føjede til i denne Forbindelse: hvis det ærede Medlem fulgte noget med, vilde han virkelig vide, at Regeringen

i Sommer havde forelagt Forslag, som blev nedstemt i Landstinget. Ja, det ved jeg meget vel, og det ved den højtærede Minister ogsaa, at jeg ved, saa det behøver han sandelig ikke at spørge om. Det er netop det, jeg sagde, at den højtærede Statsminister maa gøre sig klart, hvordan Forholdene ligger her i Landet, hvordan han maa bære sig ad for at naa Resultater, for at gennemføre sine Lovforslag i Folketing og Landsting, hvilket jo maa til efter den Forfatning, vi endnu en Gang har, enten den nu passer ham eller ikke. Han maa forhandle sig til Rette.

Den højtærede Minister maatte paa Forhaand vide, eller kunde i alt Fald ane, at de Lovforslag, som blev forelagt i Sommersamlingen, og hvis Indhold i sin Realitet var gammelkendt, nemlig Importregulering og forskellige andre Ting, vilde det blive vanskeligt for ikke at sige umuligt at faa gennemført. Naar han nu siger, at han haaber, at Landstinget efter Landstingsvalget vil være mere villigt end før, saa maa jeg sige, at jeg er forfærdelig ked af at skulle fratage et Menneske og da ogsaa en Statsminister et saadant Haab, men jeg tror alligevel, skønt Statsministeren vel ikke tillægger mine Ord stor Betydning, at han vil komme til at sande senere, at hvis Lovforslagenes Indhold er af samme Art som i Sommer, vil de faa samme Modtagelse og samme Skæbne som da. Det kan man lige saa godt gøre sig klart med det samme.

Endelig sagde den højtærede Minister, at hvis jeg havde nogen Indflydelse, kunde jeg gøre denne Indflydelse gældende paa mine Partifæller i Valutaraadet og faa dem til at medvirke til, at Valutaraadet blev færdigt. Ja, jeg ved virkelig ikke, hvad der sker i Valutaraadet. Dets Forhandlinger er, som bekendt, hemmelige. Hvad der sker der, maa intet Menneske faa at vide foreløbig. Jeg vil gerne spørge Statsministeren, om disse hans Ord skal være en Sigtelse imod de Medlemmer af Valutaraadet, som tilhører Venstre, for at de ikke vil medvirke til videre Behandling. Hvis det er Tilfældet, saa sig det rent ud. Der er her i Salen et af Venstres Medlemmer af Valutaraadet, han vil mulig kunne svare for sig. Men hvis den højtærede Statsministers Ord indeholder en saadan Sigtelse, saa er det paa Tide, at han viser i Valutaraadet sin Myndighed og sin Overlegenhed, en Overlegenhed, som efter min Mening sjælden er langt borte fra den højtærede Minister, og sørger for, at Raadet afslutter sine Forhandlinger, og saa maa den